

نام این نامه اردی بهشت xx بیارایم او را چو خرم بهشت» آغاز: ابر پاک یزدان فراوان سپاس xx که ما را ز اهریمنان داشت پاس.

انجام: رساندم بسر انکه این داستان xx که بود از گل آراسته بوستان.

[فهرستواره منزوی ۱۳۰/۱۰ و ۱۵۴۳/۳]

۱. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۳۲۷؛

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق خوش، بی کا، تا: قرن ۱۳، جا: تهران؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج، قرمز مقوای، ۱۱۰ گ، ۲۱ سطر (۲۵×۱۴)، اندازه: [۳۸۹/۵×۲۱] اسم [ف: ۳-۴]

۲. تهران؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۳۴-ب

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳، کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج سبز ضربی، ۱۲۰ گ، ۲۰ سطر (۲۵×۱۴)، اندازه: [۳۴×۲۱] اسم [ف: ۱-۲]

۳. تهران؛ سلطنتی؛ شماره نسخه: ۵۵۹؛

آغاز: برابر؛ انجام: بود تا جهانرا بهار و تموز xx جهان پادشاه باد آئین فروز

خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ مجدهول، مذهب، با سرلوح مذهب مرصع؛ کاغذ: ترمه، جلد: مقای روغنی يوم گل ماشی منقش به گل و بوته الوان دارای چهار لوحکی مذهب در حاشیه زمینه مشکی دانه تسبیحی طلایی ینهایا کی حاشیه زمینه قهوه‌ای منقش به ریسه گل و غنچه الوان با پیچک‌های طلایی، ۲۰۵ ص، ۱۹ سطر، قطع: وزیری، اندازه: [۴۹۳-۳] اسم [ف: ۴۹۳-۴]

الارزاق = تقدیر الارزاق / فلسفه / عربی

al-arzāq = taqdīr-ul arzāq

ابن سینا، حسین بن عبدالله، ۹۳۷۰ - ۴۲۸ قمری
ebn-e sīnā, hoseyn ebn-e 'abd-ol-lāh (981 - 1038)

گویا به درخواست: ابوسعید ابی الحیر

رساله‌ای است در بیان حکمت اختلاف تقدیر مردم در رزق و تقاویت آنها در روزی که در پاسخ به چگونگی عدالت در ارزاق؛ کافری ثروتمند چون سهل بن مطران، و مؤمنان بنیا (؟) نوشتند شده است. دکتر مهدوی از نسخه ایاصوفیه نقل می‌کند که به جای کلمه شیخ الرئیس نام کامل این سینا را دارد و از نسخه «احمد ثالث» این عبارت را می‌افزاید که: «بالتماس الشیخ ابی سعید بن ابی الحیر».

آغاز: بسمله. هذه رسالة في الأرزاق أثبتت مما جرت بين الشيخ الرئيس وبين جدلي معاصر له ثم هدبها الشيخ غایة التهذيب. الحمد لله و ننحو بالله من علم يسلمنا إلى الجهل بعده و الجمود يفضله ان كثيرا من لم يستطع ال سطر في الشأن انجام: ما يطول القول استخراجه حتى لا يوجد من العالم شيئا

آوریل ۱۸۷۱ م طول می کشد و سرانجام با شکست فرانسه پایان می پذیرد. در آن از کمون فرانسه و بازگشت ناپلئون سوم بر اریک سلطنت نیز سخن می رود.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۲۸؛

آغاز: بعد از آنکه ملت اسپانیول بتاریخ ماه سپتامبر فرانسوی سال هزار و هشتصد و شصت و هشت عیسوی مطابق سنه ۱۲۸۵ هجری شورش نموده ملکه الیزابت را بیرون کردند؛ انجام: و واقعات بزرگ .. از ماه ژوئیه هزار و هشتصد و هفتاد تا ماه اوریل هزار و هشتصد و هفتاد و یک عیسوی اتفاق افتاد بصوب مقصد اختتام صرف عنان نماید مأمول آنکه اگر ارباب ذکاء بشهو و خطائی برخورند بگزلك عفو بحک و اصلاح آن مادرت فرمایند که انسان منشأ نسیان است

خط: نستعلیق، کا: محمد مهدی ابن علی ابن یوسف الحسین تبریزی، تا: سهشبده دهه دوم جمادی الاول ۱۲۸۸، جا: پظرزبورغ؛ در صفحه اول به خط ناصرالدین شاه نوشته شده این کتاب تماماً ملاحظه شد؛ کاغذ: فرنگی، جلد: پارچه قرمز، ۱۰۱ گ، ۱۵ سطر (۱۷/۵×۱۰)، اندازه: ۲۵×۲۰ سم [ف: ۱-۲۳۴]

اردوفامه حکیم سلطان بوسعید / شعر / فارسی ordū-nāme ye hakīm solṭān bū-sa'īd

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۲۲۵/۷۲؛ ف-

بی کا، بی تا [فیلم‌ها - ف: ۳-۲۱۲]

اردوی همایون تشکیلاتی / تاریخ جنگ / ترکی ordū-ye homāyūn-e taškīlātī

در موضوع علوم جنگی

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۹۱۸۱؛

آغاز: اردوی همایون تشکیلاتی دولت علیه عثمانه؛ انجام: ۴ بایر

اقدار ۵ باثلا اسکی ۶ آجعی فرسته ۷ صافه باشی.

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۳۲۹ ق؛ افتادگی: انجام [زایانه]

اردیبهشت نامه / شعر، تاریخ پامبرا کرم (ص) / فارسی ordībehešt-nāme

سروش، محمد علی بن قبر علی، ۱۲۸۵-۱۲۳۸ قمری
sorūš, mohammad 'alī ebn-e qanbar (1823 - 1869)

مثنوی است در سرگذشت پامبر از زمان زادن تا بعثت و وفات و سپس شرح حال یکایک دوازده امام شیعه، مؤلف می‌گوید: «سخن از علی گوی و پیغمبر xx در آن یازده شاه دین پرور». وی این مثنوی را در چهل سالگی به نام شاه روزگار خود سروده است (مجمع الفصحاء ۲/۱۸۴) و درباره آن نام آن می‌گوید: «کنم

فرستگان نسخه‌ای خطی ایران (فنا)، جلد سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276240

۱۳۹۰/۲۰۱۲ اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران